

DISCIPELSCHAP LES 16

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze les over het maken van discipelen toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] HANDELINGEN 4:23 – 7:60
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Handelingen 4:23 – 7:60). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt.

3	MEMORISATIE (20 minuten) [HET NIEUWE LEVEN IN CHRISTUS] (2) MATTEÛS 4:4
----------	---

A. MEDITATIE (over een Bijbelgedeelte)

Schrijf het memorisatievers als volgt op het bord. Schrijf de tekstverwijzing ook aan de onderkant en achterkant van je memorisatiekaartje.

(2)

Woord Matteüs 4:4
Maar Jezus gaf hem ten antwoord: Er staat geschreven: “De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God.” Matteüs 4:4

Matteüs 4:4

1. Wat is de implicatie van de woorden, “Er staat geschreven”?

Jezus gebruikte deze uitdrukking als Hij de Bijbel aanhaalde. Jezus had een hoge dunk van de Bijbel. Hij beschouwde de Bijbel als de definitieve toetssteen voor de waarheid in leer en in leven (geloof en gedrag). Hij beschouwde de Bijbel als het hoogste hof van appel met betrekking tot alle argumenten. Ten einde een antwoord te geven op de verzoeking van de Satan haalde Jezus drie keer de Bijbel aan (Deuteronomium 8:3; Deuteronomium 6:16; Deuteronomium 6:13).

2. Hoe bracht het gesproken Woord van God leven aan mensen in het verleden?

(1) Eerste voorbeeld. In het eerste hoofdstuk van de Bijbel staat geschreven, “Laat er licht zijn, en er was licht” (Genesis 1:3, HSV). Het woord dat uit Gods mond kwam, was zo krachtig dat het alles uit niets schiep: het universum met alle sterren, de aarde en alles op de aarde (Psalm 33:6; Hebreëen 11:3).

(2) Tweede voorbeeld. God leidde de Israëlieten gedurende 40 jaren door de woestijn om hen Zijn macht te laten voelen en hen op de proef te stellen (Deuteronomium 8:2-3 NBV). Het woord “verootmoedigen” (HSV) kan beter vertaald worden met “onder druk zetten”. God zette de Israëlieten onder druk om hen op de proef te stellen. Zij waren in een woestijn, hadden geen eten en leden honger. Hoewel God in elk geval weet wat er in het hart van elk mens is, stelde Hij hen op de proef om wat er in hun hart was aan het licht te brengen. Maar God zorgde ook voor hen onder deze druk. Door Zijn gesproken woord schiep Hij “manna” voor hen om te eten. Hij zorgde ook dat hun kleren niet versleten en dat hun voeten niet opzwellen. God zette hen onder druk zodat zij niet op zichzelf of op de Egyptenaren zouden gaan vertrouwen, maar alleen op God. God wilde hen en ons leren dat mensen op aarde volkomen afhankelijk van Gods gesproken woorden zijn die ons elk moment in leven houden. “Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook” (Johannes 5:17).

(3) Derde voorbeeld. De engel Gabriël zei tegen Maria, “Geen ding (letterlijk: gesproken woord) zal bij God onmogelijk zijn” (Lukas 1:37)! Hij verwees naar het feit dat Maria zonder een relatie met een man een zoon zou krijgen. Jezus Christus nam een menselijk lichaam aan door het machtige gesproken woord van God en de Geest Die in Maria werkte (Lukas 1:34-38).

(4) **Vierde voorbeeld.** Na veertig dagen vasten had Jezus honger. De duivel probeerde hier misbruik van te maken door Jezus te verzoeken om niet op God te vertrouwen, maar op zijn eigen vermogen om brood te scheppen. De duivel probeert mensen te doen geloven dat zij hun eigen levensomstandigheden kunnen scheppen en God helemaal niet nodig hebben. Maar Jezus antwoordde dat alleen God de onmisbare voorwaarden voor het menselijke leven schept door Zijn gesproken woord (zie Johannes 5:17). Als God geen woord zou spreken, zou geen mens kunnen eten of leven!

3. **Waarom is elk gesproken woord van God belangrijk voor mensen?**

Gods gesproken woorden zijn zo krachtig dat zij de lucht die jij inademt en de regen en zonneschijn die je nodig hebt om voedsel te kweken, tot stand brengt. Als God geen woorden spreekt, komt niets hiervan tot stand! Het is zo machtig dat het de mens ogenblik na ogenblik in het leven houdt! Het schraagt ook Gods schepping. “Worden niet twee musjes voor een penninkje verkocht? En niet één van die zal op de aarde vallen buiten uw Vader om” (Matteüs 10:29). Als God niet Zijn machtige scheppende Woorden spreekt, zal er geen regen of zonneschijn, voedsel of water, of lucht om te ademen, of mooie bomen en bloemen zijn! In kort, niets zou tot stand komen, omdat God alles door zijn gesproken Woord tot stand doet komen! Daarom zegt Jezus dat een mens alleen kan leven van ieder woord dat klinkt uit de mond van God! Gods gesproken woorden is een uitdrukking van zijn soevereine koningschap over alles in de schepping, over alle omstandigheden en alle gebeurtenissen in de geschiedenis!

4. **Waarom is elk geschreven woord van God belangrijk voor mensen?**

God heeft bevolen welke van Zijn gesproken woorden opgetekend moesten worden in de Bijbel (Exodus 34:27; Deuteronomium 31:9-12,24-26)! Zelfs de koning moest een geschreven kopie maken van Gods Woord en het altijd overal meenemen zodat hij het kon gehoorzamen (Deuteronomium 17:18-20)! De geschreven woorden van God in de Bijbel zijn even krachtig en effectief als Zijn gesproken woorden.

Zonder deze woorden weet geen mens hoe God wil dat hij leeft. De geschreven woorden van God openbaren de geheimen van God (Lukas 8:10), breken verharde harten zoals een hamer een rots en vernietigt valse menselijke argumenten zoals vuur stro verbrand (Jeremia 23:29). De geschreven woorden van God beoordelen de gedachten en houdingen van het menselijke hart (Hebreeën 4:12), redt mensen die Zijn woorden geloven (Romeinen 10:13-17) en maken dat gelovigen geestelijk groeien (1 Petrus 2:2). De geschreven woorden van God zijn nuttig om de waarheden van God te onderwijzen, om de zonden van mensen te ontmaskeren, om mensen weer op de rechte weg te brengen, hen op te voeden in alles wat recht is in Gods ogen en toe te rusten voor hun taak in de wereld (2 Timoteüs 3:16-17).

B. MEMORISATIE EN REPETITIE

1. **Schrijf** het Bijbelvers op een kaartje of op een bladzijde van een notitieboekje.
2. **Leer** het Bijbelvers op de juiste manier uit je hoofd. **(2) Woord. Matteüs 4:4.**
3. **Repeteer.** Overhoor het laatst gememoriseerde Bijbelvers twee aan twee.

4	BIJBELSTUDIE (70 minuten)	[RELATIES]
(2) DE CHRISTEN RELATIE TOT VRIENDEN. JOHANNES 15:13-15		

Maak gebruik van de vijf stappen methode en doe samen Bijbelstudie uit **Johannes 15:13-15**.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Johannes 15:13-15 met elkaar bestuderen.	
Laat ieder groepslid om de beurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART?	
<i>Schrijf op.</i> Zoek één of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek.	
<i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben.	
Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

15:13

Ontdekking 1. Ik was vroeger een slaaf, maar wordt nu een vriend van Jezus Christus genoemd.

Jezus zegt dat de grootste liefde is wanneer iemand zijn leven voor zijn vrienden aflegt. Wat mij diep raakt is het feit dat Jezus Christus mij “Zijn vriend” noemt. Romeinen 5 zegt wat ik vroeger was voordat ik een christen werd. Toen was ik zwak, goddeloos, een zondaar en een vijand van God. Ik was zwak van karakter en helemaal machteloos om mezelf te veranderen. Hoewel ik geloofde dat er “een god” bestond, had ik een verkeerd beeld van wie God eigenlijk was. Ik

dacht dat Hij zo hoog verheven was dat niemand een persoonlijke relatie met Hem zou kunnen hebben. Ik was religieus, bad elke dag een paar maal, hield mij aan vastentijden, gaf vaste bedragen geld en hield mij aan de religieuze voorschriften in de hoop dat ik eenmaal in het Paradijs zou komen. Ik dacht dat ik een slaaf van God was. Ik kon mij niet indenken dat het mogelijk was dat God mijn vriend wilde zijn. En toch noemt Jezus Christus mij “Zijn vriend”! Ik heb vrienden hier op de aarde, maar geen van hen is als Jezus Christus! Hij zegt dat Hij mij altijd heel nabij wil zijn en heel graag alles samen met mij wil doen. Het is een geweldige ontdekking dat ik:

- voorheen als een niet-christen een vijand van God was
- en later als een religieus mens een slaaf van God was
- maar nu als christen een vriend van Jezus Christus mag zijn!

15:14

Ontdekking 2. Vriendschap vereist verantwoordelijkheid.

Jezus zegt, “Jullie zijn Mijn vrienden wanneer je doet wat Ik zeg” (Johannes 15:14). Ik begrijp wel dat echte vriendschap niet vanzelf tot stand komt. Vriendschap vereist verantwoordelijkheid. Jezus zegt dat ik alleen zijn vriend kan zijn als ik zijn onderricht gehoorzaam. Eerder zei Hij al, “Blijf in mijn liefde; je blijft in Mijn liefde als je je aan Mijn geboden houdt” (Johannes 15:9-10). Het is dus mijn verantwoordelijkheid zijn geboden te bestuderen en me dan daaraan te houden. Het is een ontdekking dat vriendschap niet goedkoop is, maar inspanning vergt.

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELKE VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Johannes 15:13-15 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Oplezen. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze om de beurt in de kring hun vraag oplezen.

Besprek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

Hierna volgen enkele voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

15:13

Vraag 1. Wat betekent: “je leven afleggen voor je vrienden”?

Aantekeningen. We moeten onderscheid maken tussen hoe Jezus zijn leven voor zijn vrienden aflegt en hoe wij onze levens kunnen afleggen voor mensen die wij onze vrienden noemen.

(1) De liefde van Jezus Christus is absoluut uniek!

De liefde die Jezus Christus voor mensen had toen Hij aan het kruis voor hen stierf is absoluut uniek! Drie kenmerken van Zijn liefde zijn bijzonder:

- Zijn liefde heeft oneindige waarde – het is goddelijke liefde, is volmaakt zelfopofferend en een eeuwige liefde
- Zijn liefde is plaatsvervangend – Hij moet Zijn leven verliezen om mij het echte leven te geven
- Zijn liefde leidt tot verlossing van alle kwaad – zij heeft absoluut volmaakte en eeuwige gevolgen

De plaatsvervangende aard van Zijn liefde met verlossende gevolgen kan nooit nagebootst of nagevolgd worden. Jezus Christus stierf niet alleen voor ons nut of welzijn, maar stierf in onze plaats! Zijn liefde neemt onze plaats van zonde en straf in opdat wij Zijn plaats van volmaakte gerechtigheid en eeuwige leven mogen innemen! Hij onderging de angst door God verlaten te zijn, zodat wij die in Hem geloven nooit meer door God verlaten zouden worden! Zulke plaatsvervangende liefde kunnen wij mensen nooit opbrengen of geven aan onze vrienden! Geen mens kan de plaatsvervangende liefde van Jezus Christus navolgen! Maar een mens kan de zelfopofferende liefde van Jezus Christus wel navolgen!

(2) De liefde van Jezus is echter ook een voorbeeld.

Johannes 15:12-13 zegt, “Mijn gebod is dat jullie elkaar liefhebben zoals Ik jullie heb liefgehad. Er is geen grotere liefde dan je leven te geven voor je vrienden.” Dus is er wel een manier om het voorbeeld van liefde van Jezus na te volgen. Het kenmerk van de liefde van Jezus Christus dat wij wel kunnen navolgen is de zelfopofferende aard van zijn liefde. Jezus zegt, “Heb elkaar zelfopofferend lief, zoals Ik jullie zelfopofferend liefgehad hebt.” We hebben zelfopofferend lief wanneer we onszelf en onze eigen belangen opgeven ten einde lief te hebben. Zelfopofferende liefde heeft een hoge prijs. Het kost misschien geld, energie en zelfverloochening. Hoewel ik dus niet plaatsvervangende liefde aan mijn vrienden kan geven, kan ik ze wel zelfopofferende liefde geven. Ik heb zelfopofferend lief als ik mijn leven geef, niet door te sterven, maar door te leven voor de belangen van mijn vrienden.

(3) Het eerste kenmerk van vriendschap.

Het eerste kenmerk van christelijke vriendschap is dat echte vriendschap altijd het initiatief naar de ander neemt en zelfopofferende bijdragen ten gunste van de ander levert. Een christelijke vriend vraagt nooit, “Wat kan ik uit deze vriendschap halen?” Hij vraagt altijd, “Wat kan ik aan deze vriendschap bijdragen?”

15:14

Vraag 2. Waarom kan iemand slechts een vriend van Jezus zijn als hij de geboden van Jezus houdt?

Aantekeningen.

(1) De verantwoordelijkheid van Jezus:

Hij heeft ons lief met een zelfopofferend liefde.

Als ik er niet in slaag om sommige geboden van Jezus Christus te houden, ben ik dan Zijn vriend? Dit is een interessante vraag. Laten we kijken hoe de discipelen toen waren. Op weg naar dit paasmaal was er onenigheid over de vraag wie van hen de belangrijkste was (Lukas 22:24). Toen zij bij de bovenkamer arriveerden was geen van hen bereid de voeten van de anderen te wassen (Johannes 13). Na de maaltijd konden zij niet eens een uur wakker blijven terwijl Hij bad. Toen de bende kwam om Hem te arresteren, werd Petrus gewelddadig en sloeg met zijn zwaard een oor van het hoofd van een soldaat. Daarna lieten zij allen Jezus in de steek en vluchtten. De volgende morgen heel vroeg volgden Johannes en Petrus Jezus alleen op een afstand (Johannes 18:15) en Petrus verloochende Jezus driemaal.

De discipelen vertoonden alleen maar zwakheid en karaktergebreken. En toch, ondanks het feit dat Jezus wist dat dit alles ging gebeuren, noemde Hij Zijn discipelen “Zijn vrienden”! Hoe zelfopofferend was de liefde van Jezus! De liefde van Jezus voor ons als Zijn vrienden wordt niet bepaald door onze zwakheden en gebreken, maar alleen door Zijn zelfopofferende houding!

(2) De verantwoordelijkheid van de discipelen:

zij moeten hun vriendschapsrelatie ontwikkelen op Zijn voorwaarden.

Ten einde vrienden van Jezus te blijven, moeten de discipelen hun vriendschapsrelatie met Hem ontwikkelen op Zijn voorwaarden. Vriendschap met Jezus Christus is onmogelijk op basis van onze voorwaarden en alleen mogelijk op basis van Zijn voorwaarden! Jezus Christus bepaalt wat deze vriendschap mogelijk maakt en wat niet tot deze vriendschap behoort. Hij is Degene die de voorwaarden en grenzen voor deze vriendschapsrelatie bepaalt! Hij is Degene die de geboden opstelt. Dit is belangrijk.

De vriendschap met Jezus Christus is niet als de vriendschap in de wereld. Vriendschap in de wereld wordt bepaald door een combinatie van gemeenschappelijke voorkeuren en afkeren, dikwijls een compromis van overtuigingen, gevoelens die aantrekken en afstoten, en het plezier om samen te zijn en samen dingen te ondernemen. Maar vriendschap met Jezus Christus is anders: zij heeft bepaalde standaarden en grenzen. Jezus Christus bepaalt de voorwaarden en grenzen van deze vriendschapsrelatie. Mensen kunnen alleen vrienden van Jezus Christus zijn als zij Zijn geboden bewaren.

(3) De liefde van Jezus voor ons en onze liefde voor Jezus is mogelijk omdat wij door Hem zijn uitgekozen.

Hoe kunnen wij onze verantwoordelijkheid om Zijn geboden te bewaren rijmen met Zijn zelfopofferende liefde voor ons die zoveel zwakheden en tekortkomingen hebben? Het antwoord is Johannes 15:19 (HSV) waar Jezus zegt dat Hij Zijn discipelen uit de wereld *heeft uitgekozen*. Hij heeft Zijn discipelen uitgekozen om van Hem te zijn en bij Hem te zijn. Hij heeft hen gered uit de overheersende macht van de duivel en zonde (Kolossenzen 1:13). Al gauw zou Hij zijn Heilige Geest op hen uitgieten.

Door de kracht en wijsheid van de Heilige Geest zouden Zijn discipelen in staat zijn de geboden van Jezus Christus te bewaren. Jezus Christus behandelt ons vandaag op dezelfde wijze. Hij vereist van ons alleen dingen die Hij ook uit genade aan ons schenkt! Jezus Christus vraagt ons nooit iets wat onredelijk is. Uit genade geeft Hij wat nodig is om Hem te gehoorzamen. Jezus Christus beveelt ons om Hem te gehoorzamen, maar schenkt ons ook de Heilige Geest om ons wedergeboren te doen zijn en ons te heiligen zodat wij Hem WILLEN, KUNNEN en ZULLEN gehoorzamen! “De door God uitgekozenen zijn voorbestemd om, geheiligd door de Geest, Jezus Christus gehoorzaam te zijn” (1 Petrus 1:1-2)!

(4) Het tweede kenmerk van christelijke vriendschap.

Het tweede kenmerk van christelijke vriendschap is dat echte vriendschap standaarden en grenzen heeft die bepaald worden door de geboden en het onderricht van Jezus Christus. Christelijke vrienden volgen nooit de wegen en standaarden van de zondige wereld, maar wel de wegen, standaarden en grenzen die door Jezus Christus in de Bijbel zijn bepaald. Echte vrienden van Jezus Christus WILLEN, KUNNEN en ZULLEN de geboden en onderricht van Jezus Christus volgen. Goede vrienden op de aarde hebben altijd de geboden en het onderricht in de Bijbel als de standaard en grenzen waarbinnen zij hun vriendschap ontwikkelen.

15:15

Vraag 3. Waarom worden de discipelen van Jezus niet langer “slaven” genoemd?

Aantekeningen. Jezus zegt, “Ik noem jullie geen slaven (Grieks: doulos) meer, want een slaaf weet niet wat zijn meester doet; vrienden (Grieks: filios) noem Ik jullie, omdat Ik alles wat Ik van de Vader heeft gehoord, aan jullie bekendgemaakt heb”. Vroeger die avond zei Jezus aan hen, “Als Ik, jullie Heer en jullie Meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. Ik heb een voorbeeld gegeven; wat Ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook

doen. Waarachtig, Ik verzeker jullie, een slaaf (Grieks: doulos) is niet meer dan zijn meester, en een afgezant niet meer dan wie hem zendt” (Johannes 13:14-16). In Johannes 13 worden de discipelen “slaven” genoemd, maar hier in Johannes 15 worden zij niet langer “slaven” genoemd. Waarom?

(1) Het woord “slaaf” benadrukt de positie van de discipelen.

Het woord “slaaf” benadrukt de positie van de discipelen in hun relatie tot hun Meester, Jezus Christus, en in hun positie ten opzichte van elkaar – niemand onder de discipelen is meester of heer over de anderen. Jezus leerde hen het belang van nederige dienstbaarheid. In de wereld is een slaaf nooit groter dan zijn meester. Maar als de Meester de voeten van zijn slaven wast, hoeveel te meer zouden de slaven elkaars voeten moeten wassen? “Voeten wassen” was de taak van de minste slaaf in huis. Hij moest de stoffige voeten van alle gasten wassen. “Voeten wassen” betekent dat de discipelen bereid moesten zijn de laagste plaats onder elkaar in te nemen en die taken te doen die niemand anders wil of kan doen. Johannes 13 plaatst de nadruk op DE POSITIE van de discipelen in hun relatie tot Jezus en tot elkaar. De positie van een christen is altijd die van “een slaaf”.

(2) Het woord “vriend” benadrukt de intieme relatie met de discipelen.

Het woord “vriend” benadrukt de intieme relatie van Jezus en Zijn discipelen en van de discipelen onderling. Jezus had Zijn discipelen al heel veel belangrijke dingen verteld.

- Hij had hun verteld waarom Hij naar de aarde kwam – God de Vader had Hem gezonden om de verloren mensen te zoeken en te redden.
- Hij vertelde hen waarom Hij moest sterven – om de straf voor de zonde van mensen te dragen.
- Hij vertelde hen waarom Hij de aarde ging verlaten – om de Heilige Geest op hen uit te gieten en om hun plaats in de eeuwigheid voor te bereiden.
- Hij vertelde hen hoe mensen behouden konden worden – door in Hem te geloven.

Over het algemeen vertellen meesters nooit dergelijke dingen aan hun slaven. Maar Jezus vertelde deze intieme zaken wel aan Zijn discipelen, omdat Zijn discipelen Zijn vrienden geworden waren! Het woord “slaaf” zou niet meer passen om de intieme relatie tussen Jezus en zijn discipelen aan te duiden. Johannes 15 plaatst de nadruk op DE RELATIE van de discipelen tot Jezus en tot elkaar. De relatie van een christen is altijd die van een “vriend” (niet van “een slaaf”).

(3) Het derde kenmerk van christelijke vriendschap.

Het derde kenmerk van christelijke vriendschap is dat echte vrienden altijd openlijk met elkaar delen wat zij van God de Vader geleerd hebben. Christelijke vrienden houden nooit de beste dingen die zij zelf geleerd hebben weg van elkaar, maar delen wat zij in de Bijbel geleerd hebben met elkaar.

(4) Christenen zijn niet langer slaven van de Wet, maar vrienden van de Wetgever, Jezus Christus.

Er is nog een verschil tussen slaven en vrienden. De Joden gingen gebukt onder de zware lading van menselijke wetten, regels en tradities¹. Zij waren “slaven van de Wet” geworden zoals die door mensen uitgelegd werd.

Maar de discipelen van Jezus Christus ontvingen “het lichte en makkelijke juk van Jezus” om te dragen (Matteüs 11:28-30). “Het juk van Jezus” verwijst naar het gebod van de liefde en het onderwijs van Jezus. De Joodse Wet was een ondragelijk zware last geworden die geen mens kon vervullen! Maar het onderwijs van Jezus en Zijn gebod van de liefde was in vergelijking daarmee een lichte last, omdat de Geest van Jezus samen met de liefde in hen kwam wonen (Romeinen 5:5). De discipelen van Jezus waren niet langer slaven van de Wet en de wetgevers (de Schriftgeleerden en Farizeeën), maar waren vrienden geworden van de Wetgever die de Wet *vervuld* (Matteüs 5:17), *opgeheven* (Kolossenzen 2:14) en *afgeschaft* (Efeziërs 2:14-15) heeft! Zij waren niet langer *slaven van door mensen gemaakte religieuze wetten, regels en tradities*, waaraan geen mens zich kon houden. Zij waren de *vrienden geworden van Jezus Christus* die zich met volle overgave toegewijd hadden aan Jezus Christus en Zijn taak in de wereld. De slaven van de wet houden zich de hele tijd bezig met religieuze wetten, maar de discipelen houden zich de hele tijd bezig met de uitbreiding van het koningschap van Jezus Christus. Zij maken Jezus Christus Koning over steeds meer terreinen van hun leven en helpen anderen om Jezus Christus tot Koning van hun harten en levens te maken!

15:13-15

Vraag 4. Hoe maak en behoud ik vrienden?

Aantekeningen. Jezus noemt mensen voor wie Hij Zijn leven als een plaatsvervangend offer zelfopofferend gaf “Zijn vrienden”. Hij noemt mensen die zijn geboden bewaren “Zijn vrienden”. En Hij noemt mensen aan wie Hij alles wat Hij van God de Vader geleerd heeft “Zijn vrienden”.

Johannes 15:13-15 leert ons drie belangrijke principes over christelijke vriendschap.

(1) Johannes 15:13 leert het eerste principe van christelijke vriendschap:

Je maakt vrienden door iemand op een zelfopofferende wijze lief te hebben.

Wacht niet op iemand om je vriend te worden. Neem het initiatief en maak vrienden! Dikwijls vragen mensen in de wereld, “Wie wil een vriend voor mij zijn?” Maar een christen zou moeten vragen. “Voor wie ben ik een vriend?” Jezus nam het initiatief en maakte vrienden van mensen die vroeger Zijn vijanden waren. Christenen horen zijn voorbeeld na

¹ De Joodse leraren hadden 613 (248 geboden en 365 verboden) aan Gods wet toegevoegd.

te volgen en zelfopofferende liefde te tonen aan liefdeloze mensen. Zij horen vriendelijkheid te tonen aan onvriendelijke mensen. Zij horen omgang te hebben met eenzame mensen. Zo kunnen zij ook deze mensen bij Jezus Christus brengen.

(2) Johannes 15:14 leert het tweede principe van christelijke vriendschap:

Je handhaaft vrienden door ze omhoog te trekken naar wat Jezus wil dat zij worden.

Vrienden in de wereld trekken elkaar dikwijls naar beneden naar hun eigen lage standaarden en wereldse (compromitterende) levensstijl. Maar christelijke vrienden trekken elkaar omhoog naar de standaard van gehoorzaamheid aan Jezus Christus en Zijn levensstijl (zonder compromissen). Echte vriendschap kan alleen bestaan en bloeien in een atmosfeer van liefde voor Christus en Zijn geboden en van liefde voor elkaar. Vrienden in de wereld denken dat zij zichzelf moeten verlagen naar de waarden en gedrag van hun zogenaamde “vrienden” ten einde door hen geaccepteerd te voelen. Maar christelijke vrienden weten dat zij de waarden en levensstijl van anderen moeten beïnvloeden ten einde zinvolle en blijvende vriendschappen te hebben. Christenen maken vrienden, niet door gelijkvormig te worden aan wereldse mensen, maar door mensen positief te beïnvloeden zodat zij meer op Jezus Christus gaan lijken.

(3) Johannes 15:15 leert het derde principe van christelijke vriendschap:

Je verdiept vriendschap door te vertellen wat je van God geleerd hebt.

Beperk je gesprekken niet tot materiële dingen en het nieuws van de dag. Praat over God, Jezus Christus, de Bijbel en de dingen die je dag na dag leert. Mensen in de wereld zijn soms bang over geestelijke zaken te praten, omdat zij er weinig of niets van af weten. Maar christenen moeten hen helpen geestelijke waarheden zelf te ontdekken en wel op een wijze die hen niet in verlegenheid brengt.

Dus, ik ben een echte vriend voor een ander mens wanneer ik:

- het initiatief neem om Hem op een zelfopofferende wijze lief te hebben
- hem omhoog trek naar de standaarden en grenzen van Gods bevelen/geboden
- hem vrijmoedig vertel wat ik van God leer.

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Een lijst maken. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Johannes 15:13-15.

Overweeg. WELKE MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing aan anderen te vertellen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst van mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Johannes 15:13-15.

15:13. Neem het initiatief en maak een vriend van iemand die je tegenstaat, of van iemand die eenzaam is, of van iemand die liefdeloos en verloren is.

15:14. Trek al je vrienden steeds omhoog naar de standaarden en grenzen van de geboden en onderricht van Christus.

15:15. Vertel wat je van God uit de Bijbel leert aan je vrienden.

Mogelijke toepassingen uit het boek Spreuken.

13:20. Wie met wijze mensen omgaat, wordt zelf wijs.

16:28. Een lasteraar drijft vrienden uit elkaar

17:17. Een vriend is je altijd toegedaan, je broer is geboren om te helpen in tijden van nood.

18:24. Wie veel vrienden heeft, raakt snel geruïneerd, een echte vriend is meer waard dan een broer.

19:4,6. Rijkdom maakt veel vrienden, een arme komt alleen te staan.

19:20. Luister naar raad, laat je onderwijzen, uiteindelijk maakt het je wijs.

19:25. Kastijd je een verstandig mens, dan groeien zijn kennis en inzicht.

20:19. Bij een roddelaar is een geheim niet veilig, laat je niet in met een loslippig mens.

22:11. Wie een zuiver hart heeft en beminnelijk spreekt, heeft de koning als vriend.

22:24-25. Ga niet om met een heethoofd, houd je niet op met een driftkop, opdat je niet dezelfde weg gaat als hij en voor jezelf een valstrik zet.

23:20-21. Ga niet om met dronkenlappen, blijf bij gulzigaards vandaan. Want wie slempt en brast, wordt arm, wie altijd zijn roes ligt uit te slapen, gaat ten slotte in lompen gehuld.

24:1-2. Wees niet jaloers op kwaadaardige mensen, zoek hun gezelschap niet, want ze hebben kwaad in de zin en spreken onheilspellende woorden.

26:4-5. Antwoord een dwaas niet met dwaasheid, hij moet niet denken dat hij wijs is.

26:9-10. Een spreuk in de mond van een dwaas prikt even weinig als een doorn in de hand van een dronkaard.

- 27:5-6. Beter dat je openlijk terechtgewezen wordt dan dat je uit liefde wordt gespaard. Het verwijt van een vriend is oprecht, de kus van een vijand al te hartelijk.
- 27:10. Houd een vriend in ere, ook die van je vader, ga niet naar je broer als je problemen hebt. Een vriend in de buurt is beter dan een broer ver weg.
- 27:17. Zoals men ijzer scherpt met ijzer, zo scherpt een mens zijn medemens.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Johannes 15:13-15.

Het Evangelie van Johannes leerde mij hoe ik vrienden moet maken. Ik wacht niet op iemand die mijn vriend wil zijn, maar neem het initiatief om een vriend te zijn voor een ander. Ik wil graag meer leren over zelfverloochening en zelfopoffering. Ik ga het boek Spreuken bestuderen dat mij veel over vriendschap leert. Ik wil de woorden zelfverloochening, zelfopoffering en zelfbeheersing onthouden.

Ik wil mijn verantwoordelijkheid als vriend blijven ontwikkelen. Het Evangelie van Johannes leert mij mijn vrienden omhoog te trekken naar de standaarden en de geboden van Jezus Christus en hen aan te sporen om Jezus Christus te kennen en Zijn geboden en onderricht te gehoorzamen. Het boek Spreuken leert mij om mijn vrienden te scherpen, zodat zij op hun best kunnen worden voor God en mensen. Ik wil het woord “invloed” onthouden. Ik wil mijn vrienden beïnvloeden met wat recht is in Gods ogen en met wat het beste is voor hen.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Johannes 15:13-15.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5	GEBED (8 minuten)	[VOORBEDEN] BIDDEN VOOR ANDEREN
----------	--------------------------	--

Als er tijd is ga door met bidden in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor de mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laat de groepsleden het opschrijven.

- Toewijding. Wijd je toe om discipelen te maken. Verkondig, leer en bestudeer de Bijbelstudie van Johannes 15:13-15 met iemand anders of met een kleine groep mensen.
- Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Handelingen 8:1 – 11:18**. Maak gebruik van je uitgekozen Bijbelvers of favoriete waarheid methode.
- Memorisatie. Overdenk en leer uit je hoofd. **(2) Woord. Matteüs 4:4**. Repeteer elk nieuw Bijbelvers elke dag gedurende 5 weken.
- Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
- Houd je notities bij. Deze keer over stille tijd, memorisatie, Bijbelstudie en deze opdracht.